

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΧΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
'Εσωτερικού Δραχμῶν 60
'Εξωτερικού Λιρ. 'Αγγλ. 1)2
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1

ΠΟΛΥΤΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
ΕΤΟΣ ΔΙ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 33

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Φαίνεται ότι η Κυβέρνησις, ήτις έσχάτως κατελήθη πάλιν υπό της μανίας οικονομικών, μη δυναμένη δι' ευνόητους λόγους να έπιβάλη περιορισμόν των άδικαιολογητών και υπερβολικών δαπανών, αλίτινες γίνονται παρά των διαφόρων ύπουργείων, των ποικιλωνύμων άχρήστων ύπηρεσιών ή άποστολών του έξωτερικού, των έφευρισκομένων δια τους ήμετέρους, έσκέφη προς έφαρμογήν του προγράμματος της τούτου, να στραφή, άφ' ού έξετόξευσε την άπειλην κατά των δημοσίων ύπαλλήλων, προς τας μάλλον μεμακρυσμένας έπαρχίας του Κράτους εις τας όποιας άνευρίσκει πάντοτε τα έξιλαστήρια θύματα προς ικανοποίησιν των άναγκών της και γνωρίζει ότι ο κόσμος ή δέν διαμαρτύρεται καθόλου ή και άν διαμαρτυρηθή ταχέως θα σιγήσει προ της παγεράς τη άδιαφορίας.

Ούτω λοιπόν δια λόγους δήθεν οικονομίας προήλθεν εις την άπόφασιν της καταργήσεως του μοναδικού έν τη Χαλκιδική Νοσοκομείου, όπερ έγκαταστάθεν παρά τον Συνοικισμόν Ν. Φλογιτάς και εις τα οικήματα του άπαλλοτριωθέντος Ρωσικού Μετοχίου (Καλαμαριάς) κατώρθωσεν έντός όλίγων έτών, τη συνδρομή εύγενών και φιλανθρώπων κυριών έξ άμερικής, όχι μόνον να περιορίση την φρικώδη θνησιμότητα ήτις παρετηρήθη κατά τα πρώτα έτη της έγκαταστάσεως των προσφύγων, αλλά και να έξυγιάνη όλόκληρον την περιφέρειαν της Καλαμαριάς, ήτις δεινώς έμαστίζετο υπό της έπαράτου έλονοσίας. Άλλά δέν ύπήρξε μόνον δια τους πρόσφυγας σανίς σωτηρίας και ένθαρρύνσεως εις την άθλιαν ζωήν των τού νοσοκομείου τούτου έφ' όσον και πολλοί γηγενείς άποροί τε και εύποροι μη διαθέτοντες τα μέσα ή έμμενα άλλων δυσχερώνδεν ήδύναντο να καταφυγούν εις την Θεσσαλονίκην και να ζητήσωσιν εκεί περίθαλψιν δι' έαυτούς ή δια τους οικείους των άσθενείς. Από ήμέρας εις ήμέραν ή φήμη του νοσοκομείου τούτου, ως άσφαλούς καταφυγίου των άπόρων και ως ιδρύματος εις τό όποιον ήδύνατο μετ' έμπιστοσύνης πάς τις να άμπιστευθή τους πάσχοντας έξ ώρισμένων νοσημάτων, κατέκτα την Χαλκιδικήν, ήτις έξέφραζε τήν άπορίαν της πώς τό Κράτος τήν ένεσθυμήθη και κατεδέχθη μετά την άποχώρησιν των άμερικανίδων κυριών ν' αναλάβη αυτό τήν παροχήν των ά-

παιτουμένων χρηματικών ή άλλης φύσεως μέσων. Η άπορία του όμως αύτη έπέπρωτο να μη διατηρηθή επί πολυ, διότι εύθως ως έξηγγέλη τό πρόγραμμα των περιφήμων οικονομικών άντίκρουσε τό Κράτος αυτό, τό όποιον ούδέποτε ήσθάνθη στοργήν προς τήν δύσμοιρον Χαλκιδικήν, ν' άποσπά μετ' άπαθείας και να καταργή τό Νοσοκομείον τούτο, χωρίς να σκεφθί τι θα δεινούν οι δυστυχείς πρόσφυγες, οι άποροι γηγενείς και που ήπως θα νοσηλευθώσι.

Η άδικος αύτη και σκληρά άπόφασιν της Κυβερνήσεως δέν έπρεπε να προκαλέση τήν έξέγερσιν μόνον όλίγων όμόρων, του Νοσοκομείου, Κοινοτήτων, αλίτινες δια τηλεγραφικών διεμαρτυρήθησαν έντόνως προς ήμās και τον κ. Νομάρχη, αλλά έπρεπε να συγκινήση και τους λοιπούς κατοίκους της Χαλκιδικής ολίτινες έχουσιν ύποχρέωσιν είτε τα ίδια συμφέροντα προσπίζοντες είτε τα κοινά της Χαλκιδικής να συνενούνται πάντοτε και να όρθούται παρά των παραλόγων και άυθαρέτων έπεμβάσεων του Κράτους διότι άλλως ως προείπομεν τούτο δέν θα μάς λογαριάζη καθόλου και θα λέγη άφησε τους θα φωνάξουν λίγο και μόνοι τους θα σωπάσουν.

Είμεθα βέβαιοι ότι άν ο κ. Νομάρχης και οι κ.κ. βουλευται μάς έπιδείξωσιν τήν άπειτουμένην δραστηριότητα και γνωρίσωσιν εις τους άρμοδίους όποιας σημασίας τυγχάνει τό ίδρυμα τούτο και πόσον κακών πρόξενος θ' άποβή ή κατάργήσις του, θα πείσωσι τήν Κυβέρνησιν ν' άναθεωρήση τήν άπόφασιν της ταύτην και να ζητήση οικονομίας εις οίανδήποτε άλλην έπαρχίαν, όχι όμως εις τήν Χαλκιδικήν δια τήν όποιαν έκτός των μισθών των ύπαλλήλων της ούδέν άλλο διαθέτει.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ ΣΥΝΑΧΙ

Τό αγωνιώδες ερώτημα του 'Αιλέτου λανιέται στή φθινοπωρινή άτμόσφαιρα: θα χειμωνιάση. Ο κόσμος άγρονιά. Να πάρω όρεινούμικλα ή να μνή πάρω. Να γυρίσω τό παλτό ή να περιμένω λίγο άκόμη. Να μετασεολιάσω τά παπούτσια άς τα και εαστούν στην ξέρα. Να ή... Βγάλω τ' άνοιχτά δούχα, αλλά πρέπει να παραγγείλω χειμωνιάτικα. Κ' ό καιρός έξακολουθεί τό άνόητο παιχνίδι του εις έάρος της άξιοπρεπείας μας και της νοημοσύνης μας. Και, χειρότερο, εις έάρος της καχεκτικής μας τσέλης (πορτοφόλι δέν ύπάρχει).

Τό πρωίγελά, τό μεσημέρι ζεσταίνει και τό βράδυ υγραίνει τους δρόμους κι' άνθρώπους και σοροπά πούντες. Πώς ν' άποφασίσω κανείς να παλτωθή πού θα τού βαραίνει τό παλτό. Βάρος τό παλτό στοίχος ήμου, έάρος στα κόκαλα ή έγγρασία. Σε να μη μάς έφταναν τά τόσα και τόσα άλλα και πρώτα

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΑΝΤΙΑΓΙΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

Μās άνεκοινώθη παρά πολιτών Πολυγύρου ολίτινες τακτικά τατα κληροούνται ως ένορκοι του έναύθα Κακουργιοδικείου, ότι προ ήμερών περιεφέρετο προς συλλογήν ύπογραφών, άναφορά προς τον κ. Εισαγγελέα 'Εφετών δι' ής έξητείτο να μη άποστέλλωνται εις τό Κακουργιοδικείον Πολυγύρου ύποθέσεις προς έπίδικασιν διότι οι ένορκοι έχουν άσχολίαν. 'Υπήρξαν πολλοί ένορκοι ολίτινες έδωσαν τήν άρμόζουσαν άπάντησιν και έχαράκτηρισαν δεόντως τήν φιλοπροόδον! ένεργειαν των σχόντων τήν ύπέροχον αύτην πρωτοβουλίαν ώστε περιτευεί να σχολιάσωμεν και ήμείς τήν ένεργειαν.

'Υπάρχουν βλέπετε και οι έχοντες αντίθετον αντίληψιν προόδου, άν εις τήν προόδον του Πολυγύρου άπέβλεπε ή ένεργειάτων

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΚΙΝΗΘΩΜΕ

Ο κ. Δήμαρχος Πολυγύρου καθώς και όλόκληρος ή κοινωρία δέν πρέπει να λησμονή ότι οι άρχαιολογικοί θησαυροί της 'Ολύμπου ως και άλλα εύρήματα κατασχομένα υπό των 'Αστυνόγων Χαλκιδικής, κρατούνται έν Θεσσαλονίκη και ύπάρχει κίνδυνος να παραμείνουν αιωνίως εκεί, έν ή έπρεπε να εύρίσκωνται έν Πολυγύρω, όπου άσφαλώς δύναται εύκόλως να έξευρεθί έν οικημα ή μία αίθουσα προς τοποθέτησιν των. Είνε καιρός να κινήθωμεν όλιγον και να μη αφήνωμεν τους άλλους να γελούν εις βάρος μας.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Πολλοί κάτοικοι των Μαδεμοχωριών ιδίά δε της 'Ιερισσού παραπονούνται ότι ότε 'μην δέν λαμβάνουσιν ούδεμίαν άπάντησιν επί αίτησεών των, άπευθυνόμενων προς τας έν Πολυγύρω δημοσίας αρχάς ότε δε πολύ άργά.

Νομίζομεν ότι δια μίαν τόσον στοιχειώδη ύποχρέωσιν των αρχών παρέλκει πάσα ύπόμνησις ή σύστασις διου πιστευόμεν μάλλον ότι κάτι άλλο θα συμβάλη. 'Εν πάση περιπτώσει καλόν ει-

απ' όλα τό έάρος μάς μ' έσσης φθινοπωριάτικης ζωής. Ούτε θαντεσού δέν μπορεί κανείς να κάνει μ αυτό τον ύπουλο καιρό.

Τά λόγια της άγάπης κόβονται από τον ένοχλητικό γαϊδουρόβηχα κι' αυτές για φίλια γιομίζει κανείς τή λατρευτή του με τό όπικτον περιεχομένου σάλια του φταιγνίσματος. Πώς να μιλήγη για ένα φεγγάρι ύγρο από τήν ακρότητα... Τού φθινοποριατικού ουρανού και πώς να ύμνήσης και τον ίδιο ουρανό πού όρχιάζει σά βαρσιοναχομένος αλήτης! Και τί θα προσφέρης στή λατρευτή σου; 'Ενα μαντιλάκι για τή μούτισα της; Θα τό λερώσης ό ίδιος ως τού να τό πās. Χρειάζεται μιá ολοκληρη σταχτεμαντίλα της μπουγάδας μέσ στην όποία ανταμώνονται τ' άγαπημένα της σάλια με τὰ τρυφερά σου... έπινίσματα. Γίνεται τίποτε με τέτοιες περιϋπεθέσεις! 'Ενας έρωτας συναχωμένος χρειάζεται ένα γιατρό. Κι' ένας γιατρός δέν μπορεί ποτέ να βρη μέσ στα πτύελα τού άρρώστου ερωτόκοιου. Θ' αναλύση μόνο στρεπτόκοκους, στεφυλόκοκους, βρεφοκόκοκους, τί πεζότης θεέ μου!... (Ντίνος Ταχ...ης)

ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΜΑΣ

'Αναγνωρίζομεν τας έλλείψεις αλίτινες παρουσίασεν ή έφημερίς μας εις τό προηγούμενον φύλλον ως και τας παρουσιαζόμενας έν τώ παρόντι. Τούτο όφείλεται έξ όλόκληρου εις τας έγκαταστάσεις των νέων πιεστηρίων μας αλίτινες δέν έληξαν εισέτι.

'Εντός του Δεκεμβρίου ή «ΦΩΝΗ» θα κυκλοφορήση τετρασέλιδος και άρτία από πάσης άπόψεως με ύλην πλουσίαν και ένδιαφέρουσαν ως και πρότερον. Ζητούμεν έπεικώς τήν κρίσιν του άναγνωστικού μας κοινού δια τας παρουσιασθείσας έλλείψεις. (Η Διεύθυνσις)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ 20'

ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

Μετά παρέλευσιν δε όλίγων έτών έκτίσθη εις τήν θέσιν της Σάνης νέα πόλις κατά τον Στραβωνα υπό του 'Αλεξάρχου υίου του 'Αντιπάτρου και έκλήθη Ουρανόπουλις άπαράλλακτα όπως ο άδελφός αυτού Κάσσανδρος έκτισε πλησίον της Ποικιδάιας τήν Κασάνδρειαν. Η νεόκτιστος αύτη πόλις ήτο μεγάλη ειχε περιφέρειαν 30 σταδίων και έν τος όλίγου χρόνου έφθασεν εις μεγάλην άκμήν καθως μαρτυρούσι τά νομίματα αύτης φέροντα τήν έπιγραφην ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΠΟΛΙΣ. Πότε όμως κατεστράφη μένει άγνωστον δέν αναφέρεται παρ' ούδενος ιστορικού ή καταστροφή της.

ΠΑΛΑΙΟΤΡΙΟΝ

Τό δε Παλαιότριον ήπαλαιότριον τό όποιον μόνον ο Πλίnius αναφέρει μετά τήν Ουρανόπολιν, έκείτο

νε όπως προτιμώνται έκ των ύποβαλλομένων εις τας έν ταύθα αρχάς αίτησεών εκείναι αλίτινες προέρχονται έκ των άπομακρυσμένων χωριών όχι μόνον προς ταχυτέραν περαιώσιν των ύποθέσεών των αλλά και προς ένίσχυσιν της προς τους δημοσίους υπαλλήλους έμπιστοσύνης των πολιτών.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Όταν προς όλιγον καιρού ό δυνατός άνεμος του άθλητισμού έπνευσε και έν Πολυγύρω πάντες καταληφθέντες υπό άκρατήτου ένέθουσιασμού έσπευσαν να συμπήξωσι δύο συλλόγους και να διακηρύξωσιν ότι θα οδηγήσωσιν τους νέους μας προς άλλας εύγενείς άσχολίας, προς τά αγωνίσματα και τό ποδόσφαιρον. δι' ών θ' άνδρώσωσι τήν ψυχήν και θα διαπλάσωσι τά σώματά των. 'Αλλ' ήρκεσε να να παρέλθη εις μνή μόνον δια να καταδειχθί ότι τ ν ένθουσιασμόν έκείνον. ούδεμία θέλησις ούτ' έλαχίστη έπιμονή έπροφόδοι και ότι τά σωμτεία ταύτα έμελλον ν' άκόλουθίσωσι τήν τύχην των λοιπών τοιούτων. 'Ηδη νομίζομεν ότι δέν ύπολείπεται άλλο τι, ειμή να γείνη ή εκκαθάρισις των διαχειριστικών ζητημάτων άμφοτέρων των συλλόγων και κατόπιν ο κ. Νομάρχης, όστις κατά σύμπτωσιν άτυχή εινε και πρόεδρος της φυσικής άγωγής, να προτείγη τήν από του Πρωτοδικείου διάλυσιν των σωματείων αυτών. τά όποια οι μαθηταί άρχισαν να ρεζιλιάουν.

προς Ν. της Σάνης περί τήν θέσιν της μονής Ζωγράφου ένθα ύπάρχουσι και έρείπια (έν σιγελίω του Πατριάρχου Αντωνίου Δ'. αναφέρεται όνομα Παλιουραία).

ΘΥΣΣΟΣ

Η Θύσσος ήτο αρχαία πόλις κατά τον Ηρόδοτον άπωκίσθη υπό των Χαλκιδέων έκείτο μεταξύ των μονών Ζωγράφου και Δοχειρίου και ήτο μία των πόλεων τας όποιας ο Ξέρξης μετέβαλεν εις νησιώτιδας. Μετά τήν φυγήν των περσών έγένετο σύμμαχος των 'Αθηναίων τό 423 κατελήφθη υπό του Βρασίδου και τό 420 άνεκτήθη υπό των 'Αθηναίων, τί δε άπέγινε μετά ταύτα ή πόλις Θύσσος άν πρό του Φιλίππου κατεστράφη ή ύπ' αυτού τούτου μένει άγνωστον.

ΚΛΕΩΝΑΙ

Προς Ν της Θύσσου επί της παραλίας έκείντο αι Κλεωναί άπί της θέσεως της μονής Ξηροποτάμου όπου και τώρα ύπάρχουσι αρχαία έρείπια οίον Βωμός, στήλαι, και άλλα αρχαιότητες. Καί τήν πόλιν αύτην άφώκισαν οι Χαλκιδείς και ούδέν άλλο αναφέρεται υπό των αρχαίων περί της πόλεως ταύτης. Αύται αι 5 πόλεις έκείντο έν τή δυτική παραλία της χερσονήσου, επί δε της ανατολικής πλευράς ύπήρχον αι ακόλουθοι.

ΤΟ ΑΚΡΟΘΟΝ

Τό Ακρόθον και 'Ακρόθωοι πόλις αναφερομένη υπό του Ηροδότου και του Θουκυδιδου ήτο αρχαία πόλις και έφημιζετο μέν δια τήν μακροβιότητα των κατοίκων οι όποιοι έκαλούντο Μακροβίοι, έδυσφημιετο όμως δια τήν αθείαν των κατοίκων οι όποιοι έτιμωρήθησαν δια σεισμού και κατεστράφησαν έκείτο δε ή πόλις επί της Ν.Α. άκρας της χερσονήσου όπου τώρα κείται ή μονή της Λαύρας.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ('Ακτις)

Η πόλις Απολλωνία αναφερομένη υπό του Πλινίου ή όποία δέν πρέπει να συγχέται προς τήν Απολλωνίαν της Μυθονίας και της Χαλκιδικής. Αύτη φαίνεται ότι έκτίσθη μετά τήν καταστροφή των 'Ακροθώων ή επί της θέσεως αύτης ή περί αυτών, ως συνέβη εις τήν προηγούμενην Ουρανόπολιν και Κασάνδρειαν αι όποιαi έκτίσθησαν επί των θέσεων της Σάνης και της Ποικιδάιας.

ΧΑΡΑΔΡΙΑ

Η Χαράδρια αναφερομένη υπό του Σκύλακος ως πόλις 'Ελληνική αι υπό του Πλινίου. έκείτο πιθανότατα επί τή λαμαράς θέσεως της μονής Βατοπεδίου ένθα φαίνονται έρείπια αρχαίας πόλεως και έπιγραφαι εύρέθησαν. άλλα τότε έκτίσθη

